

Osídla krásy

28. októbra 2020 ✝ Pokladnica viery

Všetko, čo stvoril Boh je dobré, tak aj krásne, keď sa to správne zoberie. Nechajme však stranou veci iné ako tie, ktoré sú krásne podľa všetkých. Dozaista je veľká krása zazelenanej lúky, dobre obhospodarovanej záhrady, pôvabného lesa, pokojného mora, čistého vzduchu, prameňov, riek, miest, neba, akoby hviezdami roziskreného. Ako blaží krása stromu zaodetého kvetmi alebo obťaženého ovocím! Rôzne podoby cicavcov, let vtákov, hry rýb! Čo mám povedať o kráse hviezd a mesiaca, a obzvlášť o tej veľkolepej a nádhernej žiare slnka, ktoré svojím východom rozjasňuje celý svet?

Avšak ľudia, ku ktorým hovoríme predovšetkým, nemajú v ničom také zaľúbenie ako vo vlastnej kráse a vzhľade. Pre krásu žien mnohí zahynuli, hovorí Eklesiastikus. Videli sme často a ľutovali mužov, inak najrozumnejších, krásou žien tak uchvátených, a tiež vážne a vážené ženy pre krásu mužov tak pobláznené, že pohrdli majetkom, postavením, deťmi, rodičmi aj samotným životom, dokonca aj spasením. Je známe, čo sa dočítame o Dávidovi, Šalamúnovi a Samsonovi vo svätom Písme; dejiny majú veľa takýchto príkladov.

A tak, duša moja, ak je taká veľká krása, ktorú vyplytval Stvoriteľ na veci pozemské, ako veľká musí byť, a ako pozoruhodná, krása najkrásnejšieho Stvoriteľa?

Robert Bellarmin – O vystupovaní mysli k Bohu

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/osidla-krazy/>